

לקוטי אמרים

אבל במשנה מתגלה היחוד ואור
אין סוף ברוך הוא ביצירה
ובתלמוד בבריא' דהיינו שבלימוד
מקרא מתפשט היחוד ואור א"ם
ב"ה מאצילו' עד העשיה ובמשנה
עד היצירה לכדה ובתלמוד עד
הבריאיה לכדה כי כולן באצילות
אבל קבלה אינה מתפשטת כלל
מאצילות לבי"ע כמ"ש בפרע"ח):

והנה אף דדחילו ורחימו
הם ג"כ מתרי"ג מצות
אעפ"כ נקראין גרפין להיות
כי תכלית האהבה היא
העבודה מאהבה ואהבה
בלי עבודה היא אהבה
בתענוגים להתענג על ה'
מעין עוה"ב וקבלת שכר
והיום לעשות' כתי' ולמחר

לקבל שכרם ומי שלא הגיע למדה זו לטעום מעין
עוה"ב אלא עדיין נפשו שוקקה וצמאה לה' וכלתה אליו
כל היום ואינו מרוה צמאונו במי התורה שלפניו הרי זה
כמי שעומד בנהר וצועק מים מים לשתות כמו שקובל
עליו הנביא הוי כל צמא לכו למים. כי לפי פשוטו
אינו מובן דמי שהוא צמא ומתאוה ללמוד פשיטא
שילמוד מעצמו ולמה לו לנביא לצעוק עליו הוי וכמ"ש
כמ"א באריכות: